

DOOD OP RECEPT

GEZONDHEIDSINFUSEN, EEN NATUURLIJK ALTERNATIEF!

*Geneesmiddelen,
zin of waanzin?*

*Preventieve
gezondheidszorg:
Voorkomen is beter
dan genezen.*

Met dank aan Ruud van Dorst

© 2017 M.M. Schoemaker / Uitgeverij U2pi

Titel: Dood op recept
Gezondheidsinfusen, een natuurlijk alternatief.

Auteur: Matthijs M. Schoemaker M.D. MSc.

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag
Website uitgever: www.jouwboek.nl
ISBN: 978-90-8759-712-2
NUR: 873

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Inhoud

Proloog	7
Preventieve gezondheidszorg	11
Acute en chronische stresssituaties	19
Moderne geneesmiddelen versus nutriënten	35
Gezondheidsinfusen	47
Geneesmiddelen	55
Epiloog	67
Verantwoording	73
Enkele bronnen	83

Proloog

Geneesmiddelen, zoals we die momenteel kennen als producten die afkomstig zijn uit de chemische laboratoria van farmaceutische industrieën en aldaar worden bedacht en aangeemaakt, bestaan nog maar zeer kort.

De grote reputatie, die geneesmiddelen in het algemeen hebben verworven, danken zij vooral aan antibiotica als penicilline, dat met veel succes in de Tweede Wereldoorlog werd toegepast bij bacteriële infecties.

De ontwikkeling en explosieve toename van chemotherapeutica, begon vooral na de ontdekking van cytostatica, of celremmers (1950), die werden gezien als het ultieme wapen tegen de tot dan niet te bestrijden volksziekte “kanker”. De eerste resultaten waren hoopgevend, totdat steeds vaker bleek dat deze middelen die kankercellen konden vernietigen, eveneens gezonde cellen konden aantasten en aanleiding gaven tot allerlei ongewenste bijwerkingen, deels bekend, maar voor het grootste deel niet. Momenteel zijn middelen als chemotherapeutica, cytostatica in het bijzonder, veel psychofarmaca en middelen tegen hart en vaatziekten, onderwerp van heftig, wereldwijd, vooral ook wetenschappelijk verzet en wordt er ernstig

getwijfeld aan de effectiviteit, de veiligheid en de ethisch goede bedoelingen van farmaceutische industrieën.

Inmiddels is een belangrijk deel van de wereldbevolking van geneesmiddelen afhankelijk, en slikken vooral ouderen, ziek of niet, allerlei pillen ter voorkoming van ziekten. Het zijn wel pillen samengesteld uit chemische, lichaamsvreemde stoffen.

Nog niet zo lang geleden luidde het credo “*an apple a day keeps the doctor away*”.

In Nederland nemen 65 plussers 45% van het totale medicijngebruik voor hun rekening en slikken zij drie maal zoveel pillen als de gemiddelde Nederlander. Bij 75 plussers is dit vijf maal zoveel. Het geneesmiddelen gebruik neemt jaarlijks met twee procent toe. (Bron: internet, zorgverzekering.org.) De prijzen voor bepaalde, steeds nieuwe geneesmiddelen, zijn inmiddels onbetaalbaar. De kosten voor de gezondheidszorg stijgen mee.

Het wereldbekende accountancy- en belastingadviesbureau PwC (Price Waterhouse Coopers), voorziet dat de jaarlijkse omzet van geneesmiddelen in het jaar 2020, zal oplopen tot een bedrag van 1300 miljard dollar!

In Amerika en Europa worden voorgeschreven geneesmiddelen inmiddels, na kanker en harten vaatziekten, genoemd als derde doodsoorzaak.

Het is een wonder dat geneesmiddelen, die historisch gezien net komen kijken, de dienst uitmaken in de gehele medische wereld.

Het is nog een groter wonder, dat voedingsstoffen die al zeker 200.000 jaar door de natuur zijn geselecteerd om te dienen voor de synthese van, voor de menselijke gezondheid onmisbare, unieke organische producten, eenvoudigweg door de makers van hevig ter discussie staande geneesmiddelen, worden weggezet als voedings-supplementen. Voor een ieder vrij en ongelimiteerd verkrijgbaar, waardoor deze producten een groot deel van hun waarde verliezen. Je kunt net zo goed iemand een schaakspel cadeau doen en denken dat hij daarom tevens kan schaken.

Blijft de vraag waarom internationale organisaties en overheden weigeren in te grijpen in deze raadselachtige gang van zaken.

Toch is er nog hoop: de Nederlandse minister van Volksgezondheid doneerde onlangs een bedrag van drie miljoen euro aan een particuliere organisatie die zich inzet om de monopoliepositie van de grote “Big Farma” te bestrijden. Dat zal helpen!?

1 Preventieve Gezondheidszorg

Inleiding

Een oud spreekwoord zegt: “Het is beter te voorkomen dan te genezen.”

De preventieve gezondheidszorg onderschrijft dit volledig. De vraag is welke rol zij daarbij kan vervullen. De geschiedenis leert ons immers dat de mens door de tijden heen wist te overleven onder de meest barre omstandigheden. Zonder landbouw of veeteelt, lang voor het spijkerschrift of het alfabet, zonder iets wat ook maar op wetenschap leek.

Het menselijk lichaam is kennelijk zodanig geschapen, dat het in staat is om alle krachten die zijn voortbestaan ondermijnen of bedreigen, het hoofd te bieden. Wetenschappelijk ingrijpen in deze natuurlijke processen door middel van geneesmiddelen, is iets van zeer recente datum.

Als het dan gebeurt, moet het met grote terughoudendheid worden uitgevoerd, zonder arrogantie.

Het menselijk organisme is immers in staat om uit de conceptie van één vrouwelijke eikel en één mannelijke zaadcel, in de loop van negen maanden, een geheel uniek individu te creëren, wiens lichaam is opgebouwd uit 100.000 miljard cellen. Met allemaal hetzelfde erfelijk materiaal in hun celkernen, maar allen met eigen specifieke erfelijke codes, waaruit ze die stoffen synthetiseren die nodig zijn voor hun eigen voortbestaan en dat van het grote geheel waarvan zij een essentieel deel vormen.

Dit vermogen van alle cellen tot specifieke synthese van onmisbare organische moleculen en structuren, is essentieel voor het voortbestaan. Wanneer, om welke redenen dan ook, dit vermogen afneemt, vertraagt de levensloop en nemen de levenskrachten af.

Vooraf in de laatste honderd jaar zijn er op wetenschappelijk gebied enorme vorderingen gemaakt, die ons inzicht hebben verschaft in de bouw en functies van het menselijke organisme. De nieuwste ontwikkelingen geven inzicht in de cruciale rol die het celmetabolisme daarin speelt. Deze micro-orgaantjes zijn de producenten van talrijke, voor het gehele organisme onmisbare, organische stoffen, die essentieel zijn bij de vele biologische stofwisselingsprocessen.

De Cel

- Een biochemisch laboratorium -

De gezondheidsleer(hygiëne) en de voedingsleer vormen de grondslag voor de preventieve gezondheidszorg. Gemeenschappelijk is het streven naar een optimale gezondheid en de preventie van ziekmakende factoren. Het verschil ligt in de wijze van aanpak, een gevolg van de vele informatie afkomstig vooral uit de biochemie, die ons inzicht verschaft in het cel metabolisme van iedere cel afzonderlijk met zijn eigen specifieke stofwisselingsprocessen.

Wetenschappen als fysiologie, anatomie en biologie leren ons veel over de bouw en functies van het menselijk organisme.

De pathologie (ziekteleer) wil ziektes genezen, terwijl de preventieve gezondheidszorg juist ziektes wil voorkomen.

Voor de instandhouding van een goede gezondheid is de natuur waarin wij leven van eminent belang. Zij verschaft ons zuurstof, water en allerlei voedingsmiddelen waarin zich de voedingsstoffen (nutriënten) bevinden, nodig voor ons voortbestaan.

In het spijsverteringskanaal worden macro nu-

triënten als eiwitten, vetten en koolhydraten afgebroken tot respectievelijk aminozuren, vetzuren en enkelvoudige suikers waarna ze samen met micronutriënten als vitaminen, mineralen en sporenelementen en fytonutriënten als carotenoïden en flavonoïden vanuit de darmen door het lichaam worden opgenomen. Om daarna, via de bloedbaan naar de diverse weefsels te worden getransporteerd. Aldaar dienen zij vervolgens als energiebron, bouwstenen, antioxidanten en cofactoren (onmisbaar bij bepaalde enzymatische processen) voor de cellen.

Het zijn tenslotte de cellen die, volgens unieke genetische codes, uit dit aanbod precies die nutriënten selecteren die zij nodig hebben voor de synthese van hun eigen specifieke organische producten.

Daar het gehele organisme voor ongeveer 15 procent uit eiwitten bestaat (voor 2/3 uit water) en veel weefsels, organen en endogene eiwitstructuren als hormonen, neurotransmitters, enzymen, co-enzymen uit eiwitten zijn opgebouwd, betekent dit, dat het merendeel van deze producten voor hun aanmaak afhankelijk is van het synthetisch vermogen van de cel, omdat voedingseiwitten in het spijsverteringskanaal worden afgebroken tot aminozuren.

Bij het teloorgaan of de beschadiging van cellen, om welke reden ook, manifesteert zich dat in gezondheidsklachten. Om dit zo mogelijk tegen te gaan, is kennis nodig van o.a. de celbiologie en biochemie, maar vooral kennis van ziekmakende factoren.

De Cel

- Bouw-functie-metabolisme -

De celwand is veel meer dan een beschermend omhulsel van de celinhoud en regelt vele functies. Bijvoorbeeld de in en doorgang van stoffen. Het is opgebouwd uit lichaamseigen vetten als fosfolipiden en het ten onrechte gedemoniseerde cholesterol. De inhoud van de cel bestaat uit cytoplasma, waarin veel organisch materiaal is opgelost. Daarnaast bevat het zgn “celorganellen”, celorgaantjes als ribosomen, lysosomen, het golgi systeem, het endoplasmatisch reticulum en *last but not least* de mitochondrien. De laatsten zijn voornamelijk belast met de energie huishouding van de cel. Tot slot is er dan de celkern met alle genetische informatie.

Een goede energiehuishouding in de cel vormt de basis voor zijn functioneren. Een kort beeld schetst hoe alleen al deze basisfunctie in grote lijnen verloopt en welke elementen daarbij onmisbaar zijn.

Bij alle stofwisselingsprocessen in de cel is energie nodig. Glucose en vetzuren zijn de belangrijkste energie leveranciers en zo nodig aminozuren. Om deze stoffen te verbranden is

zuurstof nodig (aerobe verbranding). Uit een molecuul glucose worden zo 38 moleculen A.T.P. of adenosinetrifosfaat gevormd, de ultieme energieleveranciers. Deze procedure verloopt via de citroenzuurcyclus en de zgn. oxidatieve fosforylering, die weer afhankelijk zijn van de methioninecyclus en de folaatcyclus e.a.

Verdere uitleg valt buiten de strekking van dit betoog.

Het is wel van belang om te weten welke stoffen er bij de boven beschreven procedures onmisbaar zijn.

Dat zijn in de eerste plaats die stoffen die het lichaam zelf aanmaakt: aminozuren, vetzuren, lipoproteïnen, enzymen, co-enzymen, endogene anti oxidanten en andere organische structuren en moleculen.

Uit de voeding zijn dat bijvoorbeeld de vitamines b1, b2, b3, b6, b11 of foliumzuur, en b12, die vooral een hoofdrol vervullen als cofactor bij enzymatische processen.

Het verschil tussen beide groepen ligt in de vervangbaarheid.

Micronutriënten, kunnen bij tekorten worden aangevuld via het spijsverteringskanaal. Macro-nutriënten als eiwitten en vetten worden in het spijsverteringskanaal afgebroken tot hun elementen, aminozuren en vetzuren. Voor de opbouw van deze elementen naar lichaamseiwitten en vetten zijn gezonde cellen nodig.

Zo het al mogelijk is deze structuren te synthetiseren in het laboratorium, moeten ze worden toegediend buiten het spijsverteringskanaal om. Afwachten totdat chronische tekorten leiden tot allerlei gevolgen voor de gezondheid, die ingrijpend medisch handelen noodzaken, is niet verantwoord. Ook hier is voorkomen beter dan genezen.

2 Acute en chronische stresssituaties

- Chronische tekorten -

Dat een tekort aan slechts een enkel micronutriënt al voor ernstige gezondheids klachten kan zorgen is alom bekend. Chronisch vitamine C gebrek veroorzaakt scheurbuik of scorbut. Zo ontstaat de zgn. Engelse ziekte of rhachitis uiteindelijk door gebrek aan vitamine D, kwaadaardige bloedarmoede of pernicieuze anaemie door vitamine B 12 tekort, stofwisselingsziekten door jodiumtekort en b.v. gewone bloedarmoede door ijzergebrek.

Wat er kan worden aangericht door een chronisch tekort aan allerlei andere nutriënten, is nog allemaal onbekend. Er zijn er vele! De meeste leveranciers van voedingssupplementen bieden er al meer dan driehonderd aan!

Dat een chronisch tekort aan voedingsstoffen op een sluipende, verraderlijke manier de gezondheid kan ondermijnen, is een gegeven.

De symptomen manifesteren zich vaak laat en op een wijze die zich moeilijk laat diagnostiseren, in de vorm van algemene en vage klachten. De bloedconcentraties van voedingsstoffen,